

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er enslydende med det af ministeren for skatter og afgifter den 11. januar 1977 fremsatte lovforslag (nr. 164), jfr. Folketingstidende 1976-77 (1. saml.), forh. sp. 3425-27. Forslaget nåede ikke at komme til 1. behandling, inden der blev udskrevet valg til folketinget.

En del af lovforslaget har sammenhæng med det forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (Ophævelse af godtgørelse for merværdiafgift m. m.), som boligministeren samtidig har fremsat. En anden del af lovforslaget skyldes ønsket om at begrænse refusionen til kommunerne af den såkaldte kommunemoms. Herudover indeholder lovforslaget forskellige redaktionelle ændringer.

Til § 1, nr. 4.

Forslaget er sammen med det af boligministeren fremsatte lovforslag et led i en omlægning af det gældende godtgørelsessystem for den merværdiafgift, der hviler på byggeri uden for det momsregistrerede område. Medens momsregistrerede virksomheder får afløftning (fradrag) for momsen på deres bygninger gennem den almindelige fradragret for indgående afgift, ydes der for at modvirke konkurrenceforvridning mellem ejere og lejere af erhvervslokaler tilskud eller godtgørelse for andet byggeri i følgende omfang: For kontor- og butikbyggeri, der opføres af ikke-momsregistrerede virksomheder til eget brug eller til udlejning, ydes et m²-tilskud efter reglerne i lov om boligbyggeri. For fabrikker, værksteder og lagerbygninger, der opføres til udlejning, tilbagebetales momsen af bygge-riet i medfør af merværdiafgiftslovens § 30.

Omlægningen går ud på, at de nævnte tilskuds- og godtgørelsesregler ophæves samtidig med, at ministeren for skatter og afgifter i medfør af merværdiafgiftslovens § 6 fastsætter regler om, at virksomheder, der udlejer fast ejendom til registrerede virksomheder, kan registreres for denne udlejning. Dette indebærer, at der skal svares moms af lejebeløbet, men som registreret virksomhed har lejerens fradragret for denne moms. Endvidere får udlejerens fradragret for momsen på såvel opførelsen som vedligeholdelsen af de ejendomme eller lokaler, der benyttes af den registrerede lejer.

Omlægningen betyder således, at registrerede virksomheder, der benytter lejede lokaler, kan opnå afgiftsmæssig ligestilling med registrerede virksomheder, der benytter egne lokaler. Virksom-

heder, der benytter lejede butiks- og kontorlokaler, kan herefter få fuld momsfritagelse for disse lokaler, hvor de gældende regler alene giver udlejerens (ejerens) et m²-tilskud efter en sats, der har været uændret siden 1972. Omlægningen betyder på den anden side, at der ikke længere ydes nogen godtgørelse for byggeri, der benyttes af ikke-registrerede virksomheder, dvs. at banker, forsikringselskaber, kommuner m. fl. ikke længere opnår m²-tilskud til deres kontorer. Nettovirkningen af omlægningen – bortfald af m²-tilskuddet og reduktion af momsprovenuet – skønnes at medføre en besparelse for staten på en halv snes mio. kr. om året, når omlægningen er gennemført.

Omlægningen vil medføre en éngangsudgift for toldvæsenet på ca. 200.000 kr. (omkostninger til annoncering, tryksager, porto samt lønudgifter ved omlægningen). De øgede driftsomkostninger for toldvæsenet skønnes at andrage ca. 1,5 mio kr. årlig (væsentligst lønudgifter).

Det er foreslået, at tilbagebetaling af moms for fabrikker, værksteder og lagerbygninger bortfalder for byggeri, der påbegyndes fra og med datoen for lovforslagets fremsættelse. For dette byggeri vil den nye ordning finde anvendelse, medens byggeri, der er påbegyndt inden denne dato, omfattes af de hidtidige regler. Et byggeri anses for påbegyndt, når arbejdet med fundamenteringen er iværksat.

Til § 1, nr. 6.

Lovens bestemmelser om offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling er senest ændret ved lov nr. 101 af 20. marts 1970 (folketingstidende 1969-70, sp. 2649, 3141, 4130 og 4257; tillæg A, sp. 2057; tillæg B, sp. 551 og tillæg C, sp. 295).

I henhold til § 3, stk. 3, i merværdiafgiftsloven afgør ministeren for skatter og afgifter – efter samråd med det i lovens § 37 omhandlede nævn – i hvilket omfang amtskommunale og kommunale institutioner skal svare afgift af varer og ydelser, der fremstilles eller præsteres til den eller de pågældende amtskommuners og kommuners eget brug.

Af hensyn til de ulige konkurrencevilkår mellem kommunerne og det private erhvervsliv, som afgiftsfriheden for de nævnte ydelser ville kunne medføre, er det ved finansministeriets bekendtgørelser nr. 52 af 9. februar 1971 og nr. 253 af 21. maj 1974 pålagt kommuner og amtskommuner at svare